

и слуша съ охото си, но нищо не чува освѣнъ кряска-
нието на бухалитѣ и виеннето на вълпитѣ. Старий Сте-
фънъ бодрствува надъ своитѣ правнучки.

Мария тутакси позна възводата Данко. Печална
мисль се мърна въ нейната глава: „и тойзи ще умрѣ
както умрѣ и Хаджи Димитръ; така ли, наистина, трѣбва
да гинатъ всичкитѣ поборници за българската свобода?
О бѣдна, бѣдна моя Българии!“

Тя сѣдна при него и го глѣдаше като братъ. Той
позна сестрата, страдѣше, но му бѣше приятно и отрадно;
той я видѣ въ лицето, чуваше нейното дихание; той я
обича съ сжщата свѣта любовь съ каквато обича бѣдна-
та България.

Въ Сливенъ голѣмо тържество, голѣми празникъ,
бунта е усмиренъ, всичкитѣ бунтовници навити, и днесъ
последнитѣ трима, учителя и двамата Българи, ще обѣ-
сатъ прѣдъ градскитѣ часовникъ — бѣсилкитѣ сж готови.
Англичанина закараха до пристанището и го пратиha по
морето — нека си върви по дяволитѣ, та челоуѣколюби-
вото и милосърдно правителство на английската кралица
да не се оплаква въ своитѣ ноти противъ турското вар-
варство. Нѣмеца пакъ, Прусецъ, остригаха, обрѣснаха,
нарѣкаха го съ мюсюманско име и го заточиха въ Йе-
менъ; тамъ той може би ще дослужи до чинъ паша и ще
завжди въ отечеството на холерата круповскитѣ топове.
Пристигна и самъ валията, съ него дойде мютесарифина
и всичкитѣ сановници. Последната несполукъ въ надир-
ваннето на хайдушкитѣ грабежъ е загладена съ побѣ-
дата надъ бунтовницитѣ. Отъ името на валията и отъ
името на мютесарифина раздадаха парични награди —
бакшиши, за които сж толкова лакоми всичкитѣ Турци.
Не имъ плѣщай заплата — тѣ ще намѣрятъ съ какво да
живѣятъ на служба; но бакшиша, милиитѣ бакшишъ, за
тѣхъ, отъ последниятѣ хамадинъ до първитѣ сановникъ,
ещо приятенъ отъ орденъ, отъ чина. Всичкитѣ наградиha
съ пари, всички получиha бакшишъ, даже на нашиитѣ капи-
танинъ мютесарифина проводи двѣ голѣми бѣчовки на-